

„Orbul bate totdeauna pe mai mulți decât cel care vede.”

- N. Iorga

NATIUNEA

continuitate pentru neam și țară

Informație, opinie și atitudine publicistică

Serie Nouă

Anul IV

Numărul 204

(6683/1247)

27 mai - 2 iunie 2015

Un ghimpe în coasta voroniștilor...

Cezar Adonis
Mihalache

Comanda a fost executată! Expulzat și cu interdicția de a mai intra cinci ani în Moldova, unionistul George Simion a fost îndepărtat din coasta guvernanților voroniști de la Chișinău. Și sunt nenumărate mesaje în acest gest, nu fără precedent, al guvernanților moldoveni. Unul care capătă substanță, și nu constituie nicidecum un „accident”, dacă îl corelăm cu declarațiile lui Traian Băsescu în care fostul președinte ne spunea, sec, că Moldova a fost pierdută...

Am putea spune, acum, pierdută pentru cel puțin cinci ani, atât cât au întins pelteaua acestei interdicții miniștrii voroniști. O Basarabie pe care securiștii lui Voronin o vor izolată de Patria mamă, prin avertismentul pe care autoritățile l-au dat practic tuturor unioniștilor. Căci, iată, în loc sa-i expulzeze pe rusofili transnistrieni, Serviciul de Informații și Securitate al Republicii Moldova (SIS) expulzează un cetățean român.

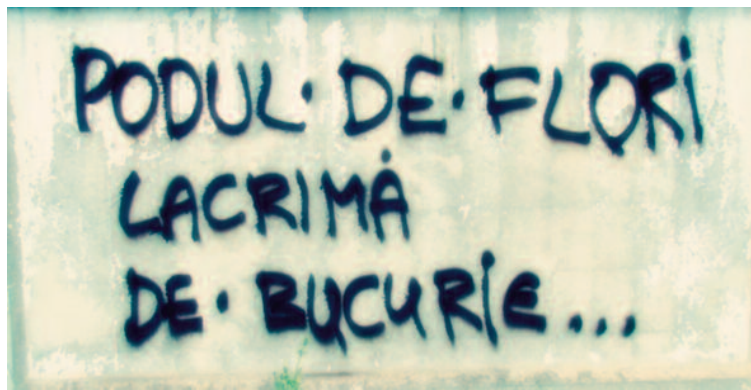
Poate fi dară și semnalul fățiș al Moscovei că „omuleții verzi” au ajuns la Chișinău! Și controlează autoritățile și clasa politică de la putere. Pentru că expulzarea într-o comandă și execuție aproape militărească a fost realizată de agenții SIS, adică de acei „omuleți”, până mai ieri suspicios a fi în curs de înverzire, dar care acum au pus mâna pe ghimpele din coasta voroniștilor!

Și este terifiantă reacția guvernanților de la Chișinău. Cu un ministru de interne care a argumentat procedura de expulzare „în baza unei legi care permite o astfel de decizie ca măsură asiguratorie”, măsură îndreptată „împotriva unui străin care ar putea pune în pericol securitatea națională”.

În acest moment podurile de flori riscă să se pietrifice. Pentru că un mesaj în care un român este considerat „cetățean străin” demască felul în care polit-

ica Chișinăului a fost unsă de kvasul-ul moscovit. Căci, pentru a fi pesemne în linie cu monstrozitatea megalomanică în marș de defilare de la Moscova, autoritățile de la Chișinău se grăbesc să tragă o sârmă ghimpată pe locul podurilor de flori de altădată...

Un picior pus dară în pragul unei uși pe care, împreună, am deschis-o... O lespede în calea pașilor spre europenizarea Moldovei, după parafarea liberei circulații în spațiul european, dar și după ratificarea Acordului de asociere RM-UE! Totul ca o bătă de milițian de gurbenie RSS Moldovenească dată democrației de la

Chișinău... O democrație încorsetată oricum într-un ring strâmt, dar măcar înconjurată de partide zise proeuropene. Dar acum, pe eșichierul politic, nu se mai poate vorbi doar de „niște comuniști intrați” pe acolo, ci de structuri aservite Moscovei. Căci, la Chișinău, nu asistăm la „întoarcerea” lui Voronin, ci la voronizarea guvernării, aidoma unei larve care infestează un fruct sănătos...

Din păcate, în Patria Mamă, nici Ponta, Nici Iohannis nu comentează cazul Simion... Poate pentru că este vorba de un cetățean român oprit în libertatea lui de mișcare într-o zonă în care Bucureștii lui i s-a spus să privească mai de la distanță. De aceea poate și ministrul nostru de externe avea să discute despre situația lui George Simion, cu omologul moldovean, nu la București, nici la Chișinău (unde ar fi trebuit să meargă de urgență, ba să-l ia cu el și pe președintele ales de Diaspora), ci pe teren neutru, în Slovacia...

Dar cel mai dezamăgitor este faptul că nici Bruxelles-ul nu vorbește

despre interdicția dată unui cetățean european, Europa părând a se ține departe de acea linie roșie trasată de Moscova... Și ce se va întâmpla oare acum cu încercarea de facilitare a accesului cetățenilor UE, inclusiv a celor români, în Republica Moldova, pe baza cărții de identitate, acțiune inițiată de ministrul nostru de externe?!

Și poate că nu ar trebui să uităm că unionistul George Simion a mai fost vizat de o interdicție de intrare pe teritoriul Republicii Moldova, în decembrie 2014, dar măsura a fost anulată atunci în câteva ore. Căci, după alegerile parlamentare, regimul (re)instalat

la Chișinău a început să persecute unioniștii. Și tot atunci, executanții expulzării de azi, ofițerii SIS, aveau să pună bazele unei mișcări politice (Comitetul național de salvare „Pentru Moldova”) cu scopul declarat de a lupta cu „încercările fără precedent de românizare a R. Moldova”. De altfel, nu la mult timp după, Traian Băsescu avea să concluzioneze: România a pierdut Moldova...

Or, ceea ce se întâmplă în decembrie 2014 devine o realitate de doctrina, vreo legătură cu expusă fățiș. Și avem instalarea la cârma partidului dovada că brațul de „securitate” a miliției politice din SIS dă peste nas chiar și Parlamentului de la Chișinău, impunând noi direcții, anti-europene, totul pentru a destabiliza fragila forță proeuropene de la Chișinău, prin minarea relațiilor cu România și, în consecință, cu UE. Ceea ce ar asigura eșecul Moldovei la Summitul de la Riga... Adică executarea comenzii date de Moscova, via Voronin, liderilor coaliției de la Chișinău – Filat și Lupu.

Ce se ascunde în spatele încăpățănării lui Iohannis?

Petre
Iosipescu

Zilele acestea se discută despre milioane de metri cubi de lemn tăiat ilegal, despre defrișări abuzive, inclusiv în arii protejate, despre mijloace de transport încărcate cu bușteni, care se înghesuie la porțile fabricilor de cherestea și despre concluziile descumpănitoare al unui raport al Corpului de Control al Primului ministru. Totul a plecat de la noul Cod silvic, retrimis în Parlament spre consultare de către președintele Klaus Iohannis.

Vorbim tot mai rar de păduri. Avem destule alte „probleme” de dezlegat, în timp ce pădurile se taie încet și sigur, dincolo de marginea percepției noastre. Asta aparent. Noi nu căutăm vina pentru că îi știm. Vulnerabilitatea sistemului este evidentă. Feriți de incendii mistuitoare, cum aflăm că se mai întâmplă prin alte părți ale lumii, nu ne mai amintim că am uitat de păduri.

Deci, aflăm că președintele Klaus Iohannis se cramponează să apere – împotriva Parlamentului României!- o firmă austriacă de exploatare a lemnului românesc. Exploatare în sensul ticălos al cuvântului. Oare să fie o coincidență formidabilă schimbarea conducerii PNL și chiar a doctrinei PNL? Să fie chiar o coincidență că „patriotul”, „naționalul” și „liberalul” Crin Antonescu, care proclama peste tot „moștenirea” doctrinară a Brătienilor, nu mai există pe plan politic? Și că însăși doctrina liberală „Prin noi înșine!” nu mai există? Să întrezărea în decembrie 2014 devine o doctrina, vreo legătură cu expusă fățiș. Și avem instalarea la cârma partidului „fuzionat” și la președenția țării a președintelui Klaus Iohannis?! Nu știu dacă aceste întrebări sunt justificate, eu repet ceea ce se vorbește prin târg.

Un lucru mi se pare clar: ceva pute în încăpățănarea cu care Iohannis apară interesele unei firme austriece de exploatare a lemnului, care l-a determinat pe președinte să retrimită Parlamentului legea Codului silvic, lege care încearcă, destul de modest, să pună stavilă jefuirii pădurilor României de către trusturile europene care respectă legile de conservare

a fondului forestier din propriile țări, dar s-au năpustit sălbatic asupra pădurilor României. Îmi este greu (dar nu foarte), să cred că instalarea lui Iohannis s-a făcut la ordinul și prin mașinațiunile unor țări și grupuri de mari interese economice și financiare vest-europene, mai exact, fără harnica participare a unor cozi de topor din România. De fapt, această este o rețeta verificată de circa o mie de ani în spațiul valah.

Repet: încăpățănarea lui Iohannis este suspectă. În toate țările din Europa de Vest pădurile sunt protejate ca ochii din cap, în timp ce, la noi, din 1990 până azi, țările vestice au furat cât au vrut. Și când spun „furat”, asta-i termenul corect.

Desigur, nu este vorba numai de păduri, însă trebuie pusă stavilă acestei tragedii naționale. Încăpățănarea lui Ponta o înțeleg, dar ceea ce nu înțeleg este târăgănarea unei noi legi asupra revedențelor asupra bogățiilor subsolului.

Știți că asupra României s-au făcut presiuni enorme, și încă se mai fac în continuare, de către marile puteri occidentale, pentru a se îngădui marilor trusturi din acele țări să ne trateze ca pe o colonie bună pentru exploatarea resurselor materiale și a forței de muncă și ca o piață de desfacere a produselor occidentale.

Adică, exportăm bușteni și cumpărăm mobilă și hârtie; exportăm grâu și cumpărăm cozonaci de Paști; exportăm cartofi și importăm cipsuri; exportăm gaz și importăm pungii de plastic, ca, deh, noi industrie nu mai avem.

L-am auzit pe Iohannis spunând că demersurile unor ONG-uri pentru preservarea pădurilor României riscă să fie deturnate politic. Afirmatia ar putea părea pur și simplu ridicolă într-o țară civilizată și democratică. Partidele ecologice nu au fost inventate în România, iar acestea fac politică – bună sau rea, dar este vorba despre politică.

Or, profesorul de Fizică nu pricepe despre ce este vorba ori, mai rău, ne consideră proști pe noi toți.

„Codru-i frate cu românul”! De ce Schweighofer Holzindustrie trebuie să plece acasă, în Austria...

Ionuț
Țene

Exploatarea dură, nemiloasă, lipsită de rațiune și, mai nou, ilegală din pădurile României de către firma Schweighofer Holzindustrie din Austria trebuie să înceteze imediat. Austriecii de la Schweighofer Holzindustrie sunt chintesența sau emblema exploatarea resurselor naționale de către firmele și multinaționalele, străine, în dauna poporului român. Austria, după cel de-al doilea război mondial, avea doar 40 la sută teritoriu împădurit, ca în urma unei politici protecționiste să aibă în prezent aproape 80 la sută din țară cu păduri, pentru ca austriecii să respire aer curat și să trăiască sănătos.

În schimb, dacă în Austria pentru un copac tăiat faci pușcărie, firma Schweighofer Holzindustrie s-a reprofilat pe exploatarea codrii României.

În 1990, România avea circa 29 la sută din ter-

itoriu împădurit, azi și datorită exploatarea forestiere fără măsură a firmei Schweighofer Holzindustrie, țara noastră abia mai are 21 la sută suprafață împădurită, românii trăind în poluare și într-un mediu nesănătos.

E firească revolta românilor, care sâmbătă, 9 mai, de Ziua Europei, vor ieși în stradă cu zecile de mii să protesteze față de firma austriacă

locații de prelucrare a lemnului la Sebeș, Rădăuți, Siret, Comănești și Reci. Pe propriul lor site compania scrie că are 2.500 de angajați și este liderul de piață în domeniul prelucrării lemnului din România. Compania activează în România din 2003 când – în timpul mandatului premierului Năstase – s-a decis concesionarea pădurilor pentru o perioadă de zece ani.

UE spre beneficiul austriecilor și spre poluarea românilor.

Influenta publicație germană Der Spiegel a scris pe larg despre “Mafia Schweighofer Holzindustrie și defrișarea pădurilor virgine din România”. Jurnaliștii au plecat de la cazul concret al unui activist român care a filmat modul în care firma austriacă Schweighofer a achiziționat spre procesare lemne tăiate

ioane de euro. România a fost despădurită în complicitate cu politicienii români.

E vremea ca firma austriacă Schweighofer să plătească pagubele imense aduse României și să plece acasă în Austria.

Românii din Viena s-au mobilizat și vor picheta sediul firmei austriece în acest weekend. România trebuie să-și ia pădurile înapoi și să se limiteze drastic prin lege și cu sancțiuni grele tăierea de material lemnos. Dacă firma Schweighofer nu pleacă acasă, în Austria, și continuă defrișările, peste câțiva ani zicala românească „codru-i frate cu românul” va fi o legendă istorică. La greu codrul a fost locul de refugiu al românilor. Și pe acesta ni-l fură străinii, lăsându-ne mai săraci, mai goi și într-un mediu tot mai poluat. Români, ieșiți în stradă și opriți jaful din pădurile virgine ale României.

Schweighofer Holzindustrie, care a tăiat fără discernământ pădurile noastre.

Compania austriacă deține în România cinci

În urma acestui demers legislativ, companiile austriece Egger, Kronospan și Schweighofer au acaparât rapid piața. A fost prețul integrării României în

illegal din pădurile României. În România exista un Hotline pentru a verifica originea lemnului.

Firmele austriece au făcut profit de sute de mil-

Un dac a coborât de pe Monumentul de la Adamclisi...

George V.
Grigore

„Un dac a coborât de pe Columnă”. Acesta era anunțul care făcea furori prin anul 1867, când Gheorghe Cârțan, ciobanul din Țara Făgărașului, a uimit întreaga Europă, fiind „descoperit” într-o dimineață, la baza Columnei Traiane, înțolit în cojocul său ciobănesc. El doar a dorit să vadă cu ochii proprii „minunea” de la Roma unde se aflau chipurile strămoșilor săi dăltuite în piatră. Nu știa că va deveni celebru.

Acum, după ceva vreme, pot spune din nou: „Minune!”. În vara anului 2014 am vizitat Muzeul și Monumentul de la Adamclisi, unul dintre cel mai importante monumente antice de pe teritoriul României. Știind controversate legate de originea sa – deși tot este declarat monument roman de către istoricii noștri – am încercat să fiu mai scrupulos în studiul meu asupra elementelor aparținătoare de acest monument, numit și Tropaeum Traiani.

Monumentul de la Adamclisi a fost reconstituit o dată la anul 1977, sub regimul Ceaușescu, după unul din modelele ipotetice

ale vechiului monument aflat în ruine, și încă o dată, după anii 2000, ca parte dintr-un proiect european pe doi ani derulat cu Consiliul Județean Constanța și care s-a soldat cu repararea infrastructurii de acces la monument (doi km), amenajarea parcului din jur, aducțiunea de lumină și de

se află și macheta monumentului reconstituit. Privind atent, pe toate părțile, statuia trofeului, aveam să aflu sub subțioara dreaptă a statuii originale imaginea unui dac ce stă liniștit, așezat, fiind protejat de Divinitatea aflată la partea superioară. Cu mâna dreaptă ridicată, el parcă închină o cupă (rhy-

frunză este considerată a fi șansa și norocul accidental al omului, sau intervenția divinității în destinul găsitului (celui ce îl posedă). Îl mai întâlnim pe cupola mausoleului - mormânt al regelui trac-odris Seuthes III, aflat în Bulgaria, ca trifoi cu patru foi, colorat în roșu, galben și albastru,

noi și în care se susține sabia (cea care poate aduce moartea) - se află Floarea Vieții (Viața va învinge!), ce se ridică spre Regatul Cerului. Călărețul de dedesubt sare peste o tufă de acant (ciolini, scaieți, mărăcini), simbol al greutăților vieții în materie, ce trebuie depășite. Capetele de lup (simbol geto-dac) apar în cingătoarea de acant ce îmbrățișează monumental la bază, gata de atac.

Dar dacul despre care vorbim nu este nicăieri. Cu o logică asemănătoare contemporanilor lui Badea Cârțan, putem și noi întreba acum: Unde poate fi acest dac care nu mai apare pe monument? Când o fi plecat, dacă a plecat? De ce nu ne-a spus și nouă? Sau incomoda noua identitate a monumentului declarat Trofeu Roman? Multe sunt dovezile nu tocmai adevărate prin care se încearcă a se ridica la rang de aliați sau civilizatori romani Imperiului Rapace ce ne-au adus un mileniu de întuneric istoric.

Turcii iau zis acestui monument din totdeauna Biserica Omului sau Adam-Clisi (Pământul lui Adam). Ce știau ei și noi refuzăm și astăzi să aflăm?

apă și reabilitarea monumentului din beton.

Acest monument poartă la partea superioară o statuie asemănătoare cu un trofeu roman, dar care este posibil să reprezinte chiar divinitatea geto-dacă, un zeu războinic fără de chip. În Muzeul din localitatea Adamclisi, cel care a fost construit ca un Lapidarium și adăpostește originalele elementelor arheologice aflate în zona monumentului, se află și originalul acestei mărețe statui. Tot în acest muzeu

ton) zeului ce-l protejează. „Șade de-a dreapta Tatălui!” Chiar spatele pare a-i fi protejat de un scut, iar partea de jos pe care stă este plină de simbolul regal daco-get al Florii Vieții în forma Florii Scut aflată și pe scutul regelui Decebal (pe celebra Columnă a lui Traian de la Roma) – „Trifoiul cu patru foi”.

Simbolul trifoiul cu patru foi este unul special. La aproximativ 10.000 de trifoiuri cu trei frunze există un singur trifoi cu patru frunze. Cea de-a patra

semn al vechimii tricolorului nostru național. Acest dac – prin ce minune – iată că nu mai apare pe statuia reconstituită a monumentului refăcut. Subțioara dreaptă a statuii zeului (sau a Trofeului) este „curată”, fără nici un chip uman.

Pe lorica statuii zeului fără de chip se află și alte elemente simbolice geto-dace, precum pasărea care mijlocește trecerea pe tărâmul morții. Sub aceasta – separată de cingătoarea ornată cu spiralele duble lumi în care ne „învârtim” și

Ospătarul de lux al fazanilor...

Maria Diana Popescu

Cu o concurență acerbă în spate, Stelian Tănase are minunata șansă să închidă pe dinafară ușa T.V.R. El zice că are demisia în sertar dar nu vrea s-o semneze. O ține mortș că nu-i de paie. Nu-i de paie, dar s-a făcut de oaie, ferma lui Mircea Dinescu l-a băgat la apă. Raportul de activitate prezentat de Stelian Tănase în Parlament arată datorii de 700 de milioane de lei, din care 440 de milioane către bugetul de stat, motiv întemeiat pentru a-și lua bocceluța și a pleca de bună voie și nesilit de nimeni.

Cu ce se laudă Stelian Tănase de-a lungul șefiei la TVR? Faceți-vă crucea mare că Skaraotki-i neînfricat! Stelică s-a mutat la televiziunea națională împreună cu lăutarii, crama, purceii, tigăile, măgarii, oalele, rațele, găinile și chiolhanurile lui Mircea Dinescu. Sub „șefia” sa, TVR a continuat să se împrumute masiv, să mărească preferențial salariile, să facă noi angajări și să vîslească „viguros” spre faliment. Odată cu venirea sa se deschisese un bal financiar, doar nu era să stea „de lemn Tănase”. Și-a cinstit cum nu se cuvenea „pretinii” din banii poporului! Cu vîrf și îndesat, pe Mirecea Dinescu. „Ospătarul de lux al fazanilor de aur din diverse comitete și comisii”. Un bufon a plătit altui bufon suma fantastică de 50.000 de euro lunar din banii publici, pentru o singură emisiunea pe

săptămîină, în condițiile în care TVR are datorii uriașe și încasează de la populație, în mod abuziv, de trei ori taxa radio-tv; în condițiile în care un român din clasa medie primește această sumă colosală în doi ani de muncă grea. Îl vom pierde pe Tănase - zglobiul cu mina sa flegmatică și plictisită, care s-a lingușit pe unde știm cu toții ca să facă săritura olimpică din realitate la postul național de televiziune.

Mă apucă plînsul de mila personajului aterizat în fotoliul de director precum musca în donița cu lapte - biet executant docil al poruncilor „de sus”. Să-l iertăm pentru neinspirata și jignitoare pentru popor, „ora a regelui!” Fermierul Dinescu, amicul lui Tănase (plătit cu cincizeci de mii de euro pe lună, cînd poporu-i rupt de foame și de sete cu numai 200 de euro pe lună), va rămîne și el pe drumuri, un fel de Pristanda din Caragiale: „pupă-i în bot și papă tot!” Ni-l vom aminti pe Stelică în modul său grotesc și lipsit de profesionalism, cum și-a dat în petic, voind să arate cine e el cînd a întrerupt, printr-un simplu telefon, la numai opt minute de la începerea difuzării, documentarul „Moștenirea clandestină” cu istoricul american Larry Watts. Curat cenzură Coane Stelică!, dar ca atîtea altele în Țară, „apa trecea, iar Stelică tot acolo își făcea veacul”. Ne vom aminti cu „pioșenie” de murdara și mult prea costisitoarea cîrdășie cu fermierul de la Dunăre, care a lansat în presă, mai cîțiva ani în urmă,

„inventia odioasă cum că niște români ar fi mîncat lebedele din nu mai știu care lac din Viena”. Ne vom aminti cum visa Stelică să fie șef pînă la moarte, iar în plus, dorea o majorare a ilegalei taxe radio-tv, ca să acopere datoriile instituției și peșcheșul nemeritat oferit lui Dinescu și altor ageamii, taxă încasată de trei ori din puținii bani ai poporului prin factura la energie, prin abonament la diferite firme de cablu și prin bugetul alocat de stat. Mulți români sînt atît de săraci, n-au nici radio, nici televizor. Iar statul îi silește să plătească taxa radio-tv. Absurd! Această taxă aberantă a fost impusă chiar unor persoane care locuiesc în zonele neelectrificate ale țării.

Domnule Iohannis luați aminte la satele din România care trăiesc la lumina lampii cu gaz sau a lumînării! În mileniul dronelor, al internetului și al prezenței trupelor și mașinilor americane de război pe teritoriul Țării, montarea unor stîlpi și a unor fire conductoare de electricitate este cumva pentru dumneavoastră, domnule Iohannis, echivalentă cu trimiterăa unei rachete pe Marte? O normalitate a civilizației este cumva mai dificilă decît vizitarea în suită a unor țări străine? Știți sau nu știți că în România există 97 de localități complet neelectrificate, Domnule Iohannis, plus alte 97.805 de gospodării neelectrificate amplasate în 2.284 de localități străbătute de ulițe neasfaltate? Ați citit, domnule Iohannis, studiul dat publicității de Institutul de Economie Socială și Institutul

pentru Cercetarea Calității Vieții din cadrul Academiei Române? Lăsați-l încolo de feisbuc, știu că vă e greu să vă exprimați liber, și mergeți în vizită în satele României! Cînd nu ai vorbele la tine și nici cunoștința prea multă despre temele vitale, te ferești ca diavolul de tămîie să apară în public, scrisul pe rețele de socializare fiind o scăpare. Căutați și citiți studiul cu pricina și veți vedea cît de săraci sînt românii din mediul rural, unde peste două milioane de oameni, care n-au furat precum penalii din Parlament, trăiesc în mizerie muncind cu ziua prin sat, doar pentru a-și amăgi zilele cu pîine și cartofi de azi pe mîine...

Trei sferturi dintre românii de la sat trăiesc în condiții deplorabile, 37 la sută nu au nicio formă de remunerație, iar peste 36 la sută sînt pe cont propriu. Dacă nu vă veți îngriji de toate problemele interne, veți rămîne în istorie președintele cel mai celui mai scăzut nivel de trai din Europa, celui mai mare nivel de corupție, celor mai mici salarii din U.E., celui mai umilitor sistem de protecție socială, celui mai anemic sistem de sănătate și de învățămînt; veți rămîne președintele celor mai multe spitale fără dotări, deși medicii români, foarte inteligenți și căutați în lume sînt cei mai prost plătiți; veți rămîne președintele celor mai săraci cetățeni ai U.E., președintele satelor neelectrificate din România. Vă amintesc că România nu e Sibiu, cum nici pentru Băsescu nu trebuia să fie un vapor cu mărfuri de vînzare.

Sînteți rupt complet de realitatea românească! Vă înșelați amarnic crezînd că Țara se conduce cu naveta la Sibiu, cu feisbucul, cu discursuri sterile citite de pe hîrtie, cu gafe impardonabile, cărți autobiografice sau cu plimbatul ursului peste graniță. Dar de ce am aștepta atît de mult de la un președinte care petrece mai mult pe afară, impus din afară, cînd el nu este o voce patriotică, viziunea politică îi lipsește și nu dispune de inteligența și responsabilitatea omului superior. În concluzie, domnule Iohannis, Republica România nu-i un sat fără cîini, ca să priviți habarnamist de la fereastră cum austriei prelevează și extirpă prin furt pădurile Carpaților. Încă puțin și vom importa lemne de foc, uluci de gard, araci de vie, scobitori și chibrituri. Parafrazîndu-l pe Francisco Goya, somnul națiunii noastre a născut acest tip de monștri!

Revenind la dom' Stelică, nu-i niciun bai dacă trage obloanele. Vor veni alți bufoni în aceleași comédii. Alți flăcăi 'nalți la stat și manevrabili la emisfere vor continua munca de manipulare și degradare, trași de sfori nevăzute din vîrf și din afară. Dar să știți că românii nu vor mai răbda mult timp cu onoarea „nereperată”!, vorba lui Nenea Iancu.

O lecție de umilință!

dalul politic mocnea după ce, anterior, într-o ședința a PNL, de la Bistrița Năsăud, Teodor Atanasiu, piesă grea a partidului, îi tocuse mărunt pe ex-pedeliști. Stenograma explozivă a ședinței respective s-a scurs către Ioan Oltean (cel cu broscioiul-n gât), și de la acesta în presă.

Atanasiu a zdruncinat din temelii construcția politică numită marele PNL. Ca altădată, Ioan Oltean de la Bistrița care spunea că broscioiul PSD îi stă în gât și nu știe cum să-l dea afară, colegul sau de la Alba, Atanasiu, afirmă că s-a ținut de nas cînd a făcut alianța și fuziunea cu PDL. A recunoscut că PNL a câștigat președenția păcălind PDL. A mai spus că da în scris că Predoiu nu va fi premier. În sfârșit, le-a mărturisit colegilor din fostul PNL că partidul asta, adică marele PNL, este al lor și nicidecum al pedeliștilor. Care, oricum, vor fi dați afară unul câte

unul. Omul a contestat absolut tot, de la prima la ultima piatră pusă la temelia marelui PNL.

Vasile Blaga a trecut cu vederea. Cel puțin în public. S-au luat după el și ceilalți pedeliști. Liberalii s-au mulțumit să spună că înregistrarea s-a făcut în „privat”.

Adică nu au fost declarații oficiale. Este o scuză jalnică, dar și o minciună. Discuțiile au avut loc în sediul PNL din Bistrița. Dar chiar dacă Atanasiu vorbea dintr-o budă din fundul grădinii, ținîndu-se cu mîna de un par și în cealaltă mîna cu un brusture pregătit să-și șteargă produsul, tot la fel de grave erau afirmațiile lui. Mai îngrijorător este faptul că el nu a exprimat o opinie singulară. Așa gîndesc foarte mulți liberali. Și ca să fim drepecți, au și motive suficiente. Au dat președintele, și-au păstrat numele par-

tidului, conduc în 28 de județe. Sunt mai mulți și nu poartă pe umeri povara regimului Băsescu. Vor și mai mult. Vor să dea și primul ministru pentru că „dacă ai premierul ai totul”.

Politicienii precum Teodor Atanasiu populează scena politică. Și o domină. Este doar o întîmplare că s-a dat de gol, că au fost făcute publice niște discuții, în fond, despre modul în care se câștigă puterea și despre cum trebuie tratată. Așa se aranjează treburile în politică. Azi unul păcălește pe altul, mâine va fi păcălit acesta de altcineva.

Nu mai vorbim de cel care a făcut înregistrările de la Bistrița. Ar fi vorba despre același Ioan Oltean cu broscioiul în gât. Victima este la fel de vinovată precum călăul. Sau invers. În politică nu se știe niciodată cine este victima și cine este călău.

Cum spuneam, Vasile Blaga a trecut cu vederea incidentul. Blaga pare să-și fi însușit principiile președintelui Iohannis. Este vorba despre tăcere. Copreședintele alianței a preferat să tacă, să nu comenteze. În felul acesta salvează situația. Cel puțin pe moment pare să fi fost îndepărtat pericolul spargerii marelui PNL. Dar Atanasiu pare să fi prevăzut și o astfel de situație: PDL-iștii nu mai au unde să plece, partid nu mai au, și-au dat pînă și sediul. Ce fel de lecție ne-a oferit Vasile Blaga? Una foarte rar întîlnită în viața politică, o lecție de umilință.

Codul capetelor seci...

Cezar
Adonis Mihalache

Totul este o pălăvrăgeală ieftină menită a distra atenția de la manevrele cuțitarilor din spatele uscăturilor din jurul Codului silvic... Iar guvernării au azvârlit un os de ros, promovarea în regim de urgență a unui proiect de lege pentru interzicerea exporturilor de masă lemnoasă, oricum pe un termen scurt, nici măcar cât să apuce să înmugureze vreascurile din capetele lor seci, punând în mișcare și mecanismul „dezbatelor” din societatea civilă, inclusiv prin implicarea în spirit feisbucist a președintelui Iohannis, care a promis că va pune problema defrișărilor ilegale pe masa CSAT.

Numai că tot ei au livrat și un precedent pe care clasa politică l-ar putea folosi. Dar nu o va face pentru că „opozitia” de azi va veni cândva la guvernare, în mioritica alternanță. Iar societatea civilă „curată”, cea din afara sferei sorosiste și de

influență politică, nu are încă un cuvânt de spus.

Precedentul l-ar putea reprezenta chiar acest „proiect de interzicere temporară a exporturilor de lemn neprelucrat”! Care ar trebui aplicat pentru toate bogățiile pe care România le pierde an de an în urma unor contracte cu mult mai dubioase și mai spoliatoare decât devalizările de păduri. Pentru că dincolo de drujbele lui Dumnezeu, există cârțile și șobolanii de resurse adânc tănuite prin alte și alte contracte de spoliere.

Ar trebui dară să suspendăm exporturile de petrol, minereuri, sare, ape... Măcar până în clipa în care sistemul de redevențe va fi adus la un nivel firesc. Dar nu! Guvernării au aruncat un lemn uscat în focul de paie al dezbatelor civice, pe care îl mai întărită când și când, iar departe de focurile de tabără transpartinice, contractele de jecmănirea a țării se prelungesc unul câte unul.

De fapt, s-a trecut cu atâta relaxare de acel mo-

ment pe care îl așteptam cu toții, anul revizuirii majorității redevențelor, încât ar trebui să ne întrebăm dacă mai suntem pe aici... Căci perioada posibilității de a modifica redevențele a fost restrâns la disponibilitatea parlamentarilor de a-și mai lăfăi burțile printre scunele plenului...

Practic, ar mai fi timp de o discuție până la vacanța parlamentară. Dar și asta doar pentru a mai face un pic de atmosferă de implicare, pentru că, ne transmite unul dintre pionii mesajelor guvernamentale pe acest domeniu (recte, șeful de la ANMR), oricum noile cote de redevență „se vor aplica unor contracte petroliere viitoare”. Pentru că acordurile existente au fost deja (re)semnate și „conțin clauze care includ redevențele actuale”.

Și ar părea că nu trebuie să ne înfuriem prea rău căci este vorba de ceva „pe termen scurt”. După care vin detaliile acestor prelungiri de contracte pe baza cărora „companiile și-au făcut planuri de afaceri pe 10-15 ani”.

Păi, nu de aia a decis Ponta, la sfârșitul lui 2014, ca în 2015 să nu se umble la redevențe? Să nu fie afectate cumva planurile companiilor străine?! Ei bine, Victor Ponta le-a lăsat companiilor timp să-și facă planurile de afaceri pe alți 10-15 ani! Drept pentru care nu se va umbla semnificativ la cotele de redevențe pentru că ar fi, nu-i așa?!, „o neseriozitate față de planurile de afaceri ale companiilor”...

Dar planurile de afaceri ale interesului național unde sunt? Unde sunt măcar planurile de afaceri ale țării? În imposibilitatea bacșișului și promovarea altor tâmpenii fiscale?

10-15 ani! Acesta este „termenul scurt”! Aceasta este perioada noii etape de devalizare a țării. A batjocoririi fiecăruia dintre noi. Una în care mai mult scot inspectorii ANAF de la vânzătorii de urzici decât ANMR din redevențe!

Ce a promis Ponta în spatele perdelelor nu se știe! Dar un lucru este clar: în planurile lor de afaceri com-

paniile străine spoliatoare se bazează pe o cotă de redevență undeva spre zero (de altfel, prin argumentația șefului de la ANMR că „sunt țări unde redevența este zero, dar taxa pe profit este foarte mare”, se creionează scenariul devalizării pe mai departe a țării).

În România „mândrii lor”, țara a ajuns dară un talcioc din care se servește oricine cu orice: de la lignit și roci utile, la apă geotermală, sare, apă minerală terapeutică, minereuri polimetalice, mineruri metalifere, gaze naturale și chiar gaze de șist. Pentru că, „retragerea” Chevron nu pare a fi fost decât un bluff, prin gura aceluiasi șef de la ANMR, guvernării transmițând încă un lucru. Vor fi deschise și exploatare de gaz de șist. Încadrate la aceeași categorie cu gazele naturale, nu să nu se prindă protestarii de la Pungești, ci să nu se încurce guvernării în sume diferite!

Gelatina globalizării...

George V.
Grigore

Am cerut libertate în '89, oferind în schimb petalele roșii ale sângeului nostru tânăr. Am dorit tehnologia vestului, nivelul de trai al vestului, dar... Mecanismele complicate ale democrației post decembriste ne-au adus în pragul disperării. Dorințele ni s-au îndeplinit, dar trecute prin ecranul ce schimonosește și schimbă stânga cu dreapta, ca o oglindă deformatoare de bălci. Am dorit dolari, dar dolarul a devenit din țânțar armăsar; am dorit supertehnologie și am primit la început ciurucurile vestului (televizoare vechi, mașini de spălat depășite, frigider la mâna a doua) și îmbrăcăminte, multă îmbrăcăminte ieftină și uzată, spre a nu ajunge să ne arătăm rușinea sărăciei noastre lucii către vestul opulent. Puțină decență, ce naiba! Și mai strângeți puțin cureaua să nu vă cadă pantalonii luați pe credit.

Mecanismul pervers al creditului se insinuează aproape pe nesimțite în viața noastră de zi cu zi. Se face credit la orice, ca să putem mânca și folosi acum, totul urmând a fi plătit de generațiile viitoare. Care generații? Da! Am uitat. Vânzând copiii nu vom mai

avea viitor, sau ca în cazul Turciei medievale, care după ce ne-a luat feciorii ca tribut, acum vine spre noi ca o țară prietenă, altoită, înromânită. Poate așa se va întâmpla și cu State Unite ale Americii, folosite pe post de portaltoi de către copiii noștri, cumpărați cu două milioane de lei și vânduți cu 15 mii de dolari de către intermediari. Aceștia se vor întoarce în bazele NATO din

România și își vor cheltui solda aici pe fetițe, înghețată și palincă....

Avem două milioane de români în Spania, avem 1,5 milioane în Italia, avem în America, avem în Burkina Faso, ș.a.m.d.p. Și astfel, ca într-un shaker uriaș ce ne-a cuprins pe toți și ne agită spre dezmembrare unicelulară și individuală, ne vom „topi” poporul în Spania, Italia, Anglia, Ger-

mania, Australia, Canada, devenind gelatina mondială înromânită.

Odată se spunea de România: „Frumoasă țară; păcat că-i locuită!”. Acum nu prea mai este. Sărăcită și vândută baronilor locali sau străinilor, așteaptă să fie răscumpărată de românii care se spetesc în occident pentru fiecare eurocent. Migrație și emigrație... Păsări călătoare, românii ce

Acesta, cum îl știm, este fudul și leneș, rage penibil și își plimbă falnica sa podoabă: urechile și falusul. Ce se vede oare dintr-o turmă de oi democratice și cuminiți, mai întâi și mai întâi? Bineînțeles, măgarul.

Ca într-un vis vrăjit al unei nopți de vară shakesperiene, România a devenit democratică și europeană, prezentându-și în prima linie simbolurile mândre și politicienii de prim rang. Acum îi știm cu toții aproape pe toți, pentru că sunt mereu și mereu aceiași. Dar ce au făcut ei pentru țară, pentru România? Mai nimic. De fapt ei nu sunt interesați de țară, ci de ce este afară sau de cum suntem priviți din afară. Ei numai roiesc în jurul trupului slăbit al mamei Patria care i-a născut, ca trântorii în jurul stupului, neproducând nici miere, nici polen, ci numai un bâzâit enervant și gratuit. În campaniile electorale se îmbracă și se machiază cu grijă, își ascund abdomenul proeminent și iau lecții de dicție, pentru ca discursul lor să fie unul credibil. Din păcate, sau din fericire, numai câțiva se vor întâlni cu Regina - Putere și se vor putea afișa pe buletinul-devot al alegerilor viitoare.

Restul bondarilor vor chibiți din planurile doi și trei ale Puterii, visând la o viitoare schimbare de gu-

vern sau la finanțări nerambursabile pentru firmele cărora le fac lobby, pentru a putea să trăiască ei și familiile lor la nivel supereuropean sau supermondial. În visurile lor cele mai frumoase, ei nu mai sunt români, ci sunt primele exemplare ale unei noi specii: „Internaționalul”. Ca și unii fotbaliști împrumutați de cluburile sportive străine pentru o perioadă de timp, uită până și limba în care au spus „mamă” pentru prima dată. Acest „Internațional” n-are țară, n-are mamă și nu e patriot. Este născut de planeta Gee (Pământ), crescut de Soare (cea mai apropiată stea) și populează Galaxia (Calea Lactee). Pentru că oricum nu fac nimic pentru țara lor și fac totul doar pentru ei, aș îndrăzni să îi numesc pe acești „semizei” egoiști actuali, „fanarioți”; de fapt le voi spune chiar „noi fanarioți” sau New Phanariots.

Poporul nostru avea o vorbă despre cel lipsit de duh: „Prostul nu e prost destul/ Dacă nu e și fudul”. Împăunați și bătând din pinteți, fanarioții noștri actuali (sau New Phanariots) se îngheșuie la ciolan. Dar ciolanul, în 25 de ani și-a cam pierdut carnea... Se vor mulțumi ei oare numai cu pâine și sare?